HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

התם ידיע ממשו. ופ"ת מתקני ליה קנקנים דלמ ידיע ממשן ומסר ר"מ וי"ל דהתם כיון דנפלגו היין מן הקנקנים נשל ידיעתן הוה כמו בעין וידיע ממשן אבל יין לתוך הכבשים לא ידיע ממשן שמתבטל היין בכבשים ולמאי דפריכית לעיל דלמ מסר רבי מאיר קנקנים ניחא: **אין לו עבשיו ועתיד ליגרד לאחר זמן.** לומר ר"י דלריש מין לו עין לו כלומר עיין עליו מס יש לו עבשיו מו עתיד ליגדל לאחר זמן ומכי לרשין ביומות (דף כב:) וכן מין לו עין לו: **וסימניך טמא טהור טהור טמא.** לכאורה לא קשה הא קמ"ל הא מיני מימרא ומתורת אבל מאחר מיין לא דהא בפ"ג דקידושין (דף מג.) אמר רבא מלא שיבוטא והוא עז של יס כלאחר נפ' ספרס (ב"ק קף קף נה.) הנהיג בעיזא ושבוטא מלי: **ה"ג רש"י שפר נונא שרי קדש נונא אסור וסימניך קדש לה' ואיבא דאמרי קבר נונא אסור וסימניך קברי עובדי כוכבים.** ור"ח גרס מיפכח שפר נונא מסור קדש נונא שרי וסימניך (ירמיה ג) קדש ישראל לה' כלומר הסם התירו לעמו ומיכח דלמרי קבר נונא שרי וסימניך קברי עובדי כוכבים מיסם מטמאין בהאל כלומר מינו טמא וכן משמע בסמוך דמיימי סהיא עובדת לשיימי סהוא נונא דלמי לשפר נונא בתר עובדי לסהוא דלמי לחיפושא ולגלופתא דלגיס טמאים סס משמע לשפר נונא שרי קדש נונא אסיר ואמר רב אשי שפר נונא אסור וסימניך קברי עובדי כוכבים ורבי עקיבא איקלע לגינזק אייתו לקמיה ההוא נונא דהוה דמי לחיפושא חפייה בדיקולא חזא ביה קלפי ושרייה רב אשי איקלע לטמדוריא אייתו לקמיה ההוא נונא דהוה דמי לשפרנונא חפייה במשיכלי חיורי חזא ביה קלפי ושרייה רבה בר בר חנה איקלע לאקרא דאגמא קריבו ליה צחנתא שמעיה להההוא גברא דהוה קרי ליה באטי אמר מדקא קרי ליה באטי ש"מ דבר טמא אית ביה לא אכל מיניה לצפרא עיין בה אשכח ביה דבר טמא קרי אנפשיה [2]לא יאונה לצדיק כל און: והקורט של חילתית: מ"ט משום דמפסקי ליה בסכינא אע"ג דאמר מר [3]נותן טעם לפגם מותר [4]אגב חורפיה דחילתיתא מחליא ליה שמנוניתא והוה ליה כנותן טעם לשבח ואסור עבדיה דר' לוי הוה קא מזבין חילתיתא כי נח נפשיה דר' לוי אתו לקמיה דרבי יוחנן אמרו ליה מהו למיזבן מיניה אמר להו [5]עבדו של חבר הרי הוא כחבר רב הונא בר מניומי זבן תכילתא מאנשי דביתיה דרב עמרם חסידא אתא לקמיה דרב יוסף לא הוה בידיה פגע ביה חנן חייטא א"ל יוסף עניא מנא ליה בדידי הוה עובדא דזבני תכילתא מאנשי דביתיה דרבנאה אחוה דר' חייא בר אבא ואתאי לקמיה דרב מתנא לא הוה בידיה אתאי לקמיה דרב יהודה מהגרוניא אמר לי נפלת ליד הכי אמר שמואל [6]אשת חבר הרי היא כחבר [7](תנינא להא) דת"ר אשת חבר הרי היא כחבר עבדו של חבר הרי הוא כחבר [8]חבר שמת אשתו ובניו ובני ביתו הרי הן בחזקתן עד שיחשדו וכן [9]חצר שמוכרין בה תכלת הרי [10](הן בחזקתן) עד שתיפסל [11]ת"ר [12]אשת עם הארץ שנאשת לחבר וכן בתו של עם הארץ שנמכר לחבר כולן צריכין לקבל דברי חברות 'אבל אשת חבר שנאשת לעם הארץ וכן בתו של חבר שנמכר לעם הארץ אינן צריכין לקבל דברי חברות לכתחלה דברי ר"מ ר' יהודה אומר אף הן צריכין לקבל דברי חברות לכתחלה [13]וכן היה ר"ש בן אלעזר אומר מעשה באשה אחת שנאשת לחבר והיתה קושרת לו תפילין על ידו נשאת למוכס והיתה קושרת לו קשרי מוכס והיתה קושרת לו תפילין בזרועו ומת ונשאת למוכס והיתה קושרת לו קשרי מכס על ידו. אמר רב חלב. ומפקינן חלב ומעיילינן תחיכת דג שאין בה סימן. אייתו לקמיה ההוא נונא דהוה דמי לצלופחא נקטיה להדי יומא חזא דהוה ביה צימחי ושרייה רב אשי איקלע להההוא אתרא אייתו לקמיה [14]נונא דהוי דמי לשפרנונא חפייה במשיכלי חיורי חזא ביה קלפי [15]ושרייה רבה בר בר חנה איקלע לאקרא דאגמא קריבו ליה צחנתא שמעיה להההוא גברא דהוה קרי ליה באטי אמר מדקא קרי ליה באטי ש"מ דבר טמא אית ביה לא אכל מיניה לצפרא עיין בה אשכח ביה דבר טמא קרי אנפשיה [2]לא יאונה לצדיק כל און: והקורט של חילתית: מ"ט משום דמפסקי ליה בסכינא אע"ג דאמר מר [3]נותן טעם לפגם מותר [4]אגב חורפיה דחילתיתא מחליא ליה שמנוניתא והוה ליה כנותן טעם לשבח ואסור עבדיה דר' לוי הוה קא מזבין חילתיתא כי נח נפשיה דר' לוי אתו לקמיה דרבי יוחנן אמרו ליה מהו למיזבן מיניה אמר להו [5]עבדו של חבר הרי הוא כחבר רב הונא בר מניומי זבן תכילתא מאנשי דביתיה דרבנאה אחוה דר' חייא בר אבא ואתאי לקמיה דרב מתנא לא הוה בידיה אתאי לקמיה דרב יהודה מהגרוניא אמר לי נפלת ליד הכי אמר שמואל [6]אשת חבר הרי היא כחבר [7](תנינא להא) דת"ר אשת חבר הרי היא כחבר עבדו של חבר הרי הוא כחבר [8]חבר שמת אשתו ובניו ובני ביתו הרי הן בחזקתן עד שיחשדו וכן [9]חצר שמוכרין בה תכלת הרי [10](הן בחזקתן) עד שתיפסל [11]ת"ר [12]אשת עם הארץ שנאשת לחבר וכן בתו של עם הארץ שנמכר לחבר כולן צריכין לקבל דברי חברות 'אבל אשת חבר שנאשת לעם הארץ וכן בתו של חבר שנמכר לעם הארץ אינן צריכין לקבל דברי חברות לכתחלה דברי ר"מ ר' יהודה אומר אף הן צריכין לקבל דברי חברות לכתחלה [13]וכן היה ר"ש בן אלעזר אומר מעשה באשה אחת שנאשת לחבר והיתה קושרת לו תפילין על ידו נשאת למוכס והיתה קושרת לו קשרי מוכס על ידו. אמר רב חבי"ת אסור בחותם אחד חמפ"ג מותר בחותם אחד חלב [16]בשר [17]יין [18]תבלת אסורין

סמסן

סמס ידיע ממשו. שהרי מטבילין בו הכרוסב ונאכל והיין נאכל עמו: **הכא נמ ידיע ממשן.** שאין מוכלין הכרוסב אלא הילכ ולא הכשיטו הילכ למוכו אלא להתקייס: **הרי זה מופר** גרסינן: **קירבי דגים.** שומנן: **עוברן.** הן ביצים של דגים: **מפוספס ומחפפת.** ואין דגים טמאים מצויין שם: **לחנפת.** חילק: **דבר שהרג.** דבר שם הנאכל: **דרדיפי.** בכח מקלחין דבדב"ם בלע"ז: **דלת מרבה עיניה דג טמא.** קרקעית של מותו הנהר אין מגדל דגים טמאים: **חמרת דימת ומורת דימת.** דקי"ל במסכת חולין (דף קכו.) כל שיש ביס ביס יש ביצתה חוץ מן הטולה: **טמא.** ביצתה טהור ביס: **קדש נה'.** סתם קדש לסור: **קדש נוגה.** שם דגים שביס: **חיפוף.** דג טמא: **חפייה דזיקולא.** כיסהו בשל ופילכם במוכו ועשהו קליפין ועלהו בדפנים קשקשים דקים: **לגלופתא.** דג ושמו בלעזי"ת: **נהדי יומא.** נגד השמש: **ליממי.** קשקשים דקים: **משילי חיורי.** מתוך שהן לבנות נראין בהן קשקשים שהן שחורין: **שמעיה לחפוף דהוה קרי.** להחוח מינה: **נאטי.** והוא שם דג טמא: **מחניף ליה.** מסתקנו: **מאיגני ביתיה.** לשמו. ודלך הרמתים למכור קלא לילן בשם תכלת: **נפלת ליה.** נפלת לידי. כלומר עכשיו אתה נראך לי: **לריקן לקבל דברי חבורה.** מתחלה קודם שיהו נאמנין [19]לכל דברי חבורות שיחלכו בטהרה ושיעשו פירות וכיוצא בהן: **מוכס.** שמת גזלן: **קברי מוכס.** מותמות לגומתי המכס כדי שלא יתבעוס חביריו ומשרתיו פעם אחרת: **חבי"ת.** שימן הוא חלב בשר יין תכלת אסורין

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ שִׁבְתּוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְיְיָ מָחָר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפוּ אֵפוּ וְאֵת אֲשֶׁר תְּבַשְּׁלוּ בַּשֵּׁלוּ וְאֵת כָּל הֶעְדֵּף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֹּקֶר:
שמות טז כג

2. לֹא יְאֻנֶּה לַצַּדִּיק כָּל אָוֶן וּרְשָׁעִים מָלְאוּ רָע:
משלי יב כא

הגהות הב"ח

(א) גמ' לקמיה ההוא גונא דהוה דמי לשפרנונא:

לעזי רש"י

דבדב"ש [רבדי"ש]. שטף מים.

אנגליא"א. צלופה (דג טמא).

מוסף רש"י

סולחנית. מין דגים טהורים ושולחנית שמן ובקנטומו אין לו סנפיר וקשקשת ועתיד לגדל לאחר זמן, ומכירן מילק של עכו"ם אמור, אחוז מין דגים קטנים וממכר הרבה בימד (לעיל לד:). שערבונה עולה עמה. דגים טמאים דומין לה ושולין עמה (שם). אקונפ כו'. כולן לשון פרסי הן (חולין סו:). צחנתא. מין דגים קטנים, דבב נהרא. סנהר גב שמו (סוכה יח:). דרדיפי מיא. קלות וממהרות לנוח (שם). חוט השדרה. נותן כח בלסס ובכחה ודגים נהוים שדרתו עומדת בנבילות (שם). והא קא חזינן דקאי. בכמה נהרות כלדופין בממיכין (שם). קלפי. קשקשים (שם). דלא מרבה טינא דג טמא. אין טיט של אותו נהר מגדיל ומשקין קשקים וממשים (שם). האידנא כו'. שהוסקו למוכן עכשיו והס מגלגלן קשקים ומכן יוכלין לאותו נהר (שם). אינן צריכין לקבל דברי חבורות. אס חזרו ממס יד מבר (בכורות כ:). קשרי מוכס. שיש מותמות לגומכים וכשנותנין להן מהכס הס נותנין לו מוסס כדי שלא יתבעוהו מוכס אחר (שם).

רבינו חננאל

בידוע מותר. וקיימא לן כחזקיה דהוא רבו של ר' יוחנן: וההילק פי' מין דגים קטנים שמו חילק. ואמר רב היא סולחנית והיא דג טהור ומפני מה אסורה עמה. פי' שערבונה עולה עמה. פי' דגים טמאים מעורבים בה ועולין עמה: **ירושלמי** אמר ר' יוחנן היא חילק היא טרית טרופה: **ת"ר** דגים שאין להן עכשיו קשקשין ועתידין ליגדל לאחר זמן כגון הסולחנית והעפיץ. או דגים שיש להן עכשיו ועתידין להשירן בשעה שעולין מן הים כגון אקינס ואפונס וכספתיאוס ואסיפתיאוס ואטונס. אלו כולם שמות של מיני דגים בלשון יון הן וכולן מותרין הן. והואיל ושקשקין נמצאין בהן בין בתחלה בין בסוף. מכדי ר' אבהו בקסרי קרבי דגים ועובדן נקהין מכל אדם. חזקתן אינן באין אלא מפילוסא ואספמיא. שמות של מקומות. כי היא דאמר אביי צחנתא דבב נהרא שריא. ואסיקנא מאי טעמא טינא דבבנהרא לא מרבי דג טמא. והאידנא דשפכי בה נהר (נתן) [גוזן] ונהר גומדא אסירא. דאמרינן הני מנהר (נתן) [גוזא] ונהר גומדא אתו. מיכן שרא ר' אבהו דסבר טינא דפילוס ואספמיא נמי לא מרבי דג טמא משום הכי קרבי דגים ועובריהן של אותו מקום כולן מותרין. אמר אביי חמרא דימא שרי. תורא דימא אסיר וסימנך טמא דארעא שרי בימא. דשרי בארעא אסיר בימא. אמר רב אשי שפר נונא שרי קדש נונא אסיר. אלו הם שמות דגים ידועים. וסימן קדש לה'. כלומר מי ששמו קדש (וחולין) אסור. איכא דאמרי קבר

(ב) תולין סו. ע"ש, ג) סוכה יח., ד) [עי' תוס' לעיל לד. ד"ה ר"ש מקלנ לגינזק ועי' היטב מ"ש בשם רש"י מעניית יג: ד"ה מר עוקבא], ה) [לעיל לו. לח: וש"נ], ו) [בכורות ל:], ז) [בכ"מ והכ"מ פ"ג מהל' מ"א], ח) [בכורות ל:], ט) [בכורות שם ע"ש בחוקמה וכ"ה בבכורות], י) בכורות שם עש"ה [תוספ' דמלי פ"ג מ"ב ס"ב ע"ש], יא) [בכורות שם ע"ש היטב], יב) [בילמה נה:ד"ה], יג) [בילמה נה:], יד) [בילמה נה:], טו) [ע"ל מה. ד"ה קדש נוגה], טז) [ע"ל לחלר לקבל].